

Vlaams
Parlement

stuk **1531** (2011-2012) – Nr. 2
ingediend op 2 april 2012 (2011-2012)

Voorstel van resolutie

van de heren Robrecht Bothuyne, Hermes Sanctorum en Bart Martens,
mevrouw Gwenny De Vroe, de heren Wilfried Vandaele en Ivan Sabbe
en mevrouw Tinne Rombouts

betreffende de steun van Vlaanderen
aan het optrekken van de Europese reductiedoelstelling
tot 30% minder broeikasgassen tegen 2020

Verslag

namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur,
Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door mevrouw Valerie Taeldeman

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Bart Martens.

Vaste leden:

de heren Robrecht Bothuyne, Lode Ceyskens, de dames Tinne Rombouts, Valerie Taeldeman;
mevrouw Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, de heer Pieter Huybrechts, mevrouw Marleen Van den Eynde;
de dames Gwenny De Vroe, Mercedes Van Volcem;
mevrouw Michèle Hostekint, de heer Bart Martens;
mevrouw Tine Eerlingen, de heer Wilfried Vandaele;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Hermes Sanctorum.

Plaatsvervangers:

de dames Karin Brouwers, Veerle Heeren, de heren Johan Sauwens, Jan Verfaillie;
mevrouw Katleen Martens, de heren Wim Van Dijck, Wim Wienen;
de heren Karlos Callens, Dirk Van Mechelen;
de heer Steve D'Hulster, mevrouw Els Robeyns;
de heer Mark Demesmaeker, mevrouw Liesbeth Homans;
de heer Boudewijn Bouckaert;
de heer Dirk Peeters.

Stukken in het dossier:

1531 (2011-2012) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

1138 (2010-2011) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

1556 (2011-2012) – Nr. 1: Verslag over gedachtewisseling

Op 20 maart 2012 besprak de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed het voorstel van resolutie van de heren Robrecht Bothuyne, Hermes Sanctorum en Bart Martens, mevrouw Gwenny De Vroe, de heren Wilfried Vandaele en Ivan Sabbe en mevrouw Tinne Rombouts betreffende de steun van Vlaanderen aan het optrekken van de Europese reductiedoelstelling tot 30% minder broeikasgasen tegen 2020.

Een eerder ingediend voorstel van resolutie van de heer Hermes Sanctorum, de dames Gwenny De Vroe en Mercedes Van Volcem en de heer Filip Watteeuw over hetzelfde onderwerp (*Parl. St.* VI. Parl. 2010-11, nr. 1138/1), dat werd toegelicht en besproken op 8 november 2011, werd als gevolg van dit nieuwe gezamenlijke initiatief ingetrokken.

Op 20 maart 2012 hield de commissie ook een gedachtewisseling met mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de Europese broeikasgasreductiedoelstelling en het verminderen van de uitstoot met minstens 30 percent tegen 2020. Daarover wordt verslag uitgebracht in *Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1556/1.

1. Toelichting

De heer *Robrecht Bothuyne*, eerste indiener, laat opmerken dat het nieuwe voorstel van resolutie is ingediend door zes fracties. Het verbindt een scherpere klimaatambitie aan het vrijwaren van de Belgische en Europese concurrentiepositie.

Door het goedkeuren van dit voorstel van resolutie kan het Vlaams Parlement de Europese reductiedoelstelling voor broeikasgassen van 30 percent tegen 2020 ondersteunen. Daarbij zou 25 percent van de reductie binnen Europa worden gerealiseerd en 5 percent via duurzame flexibele mechanismen buiten Europa.

Het voorstel van resolutie verbindt volgens de indiener een aantal belangrijke randvoorwaarden aan deze doelstelling. De Vlaamse en Europese concurrentiepositie mag niet onder druk komen te staan en alle inspanningen dienen te gebeuren opdat ook andere geïndustrialiseerde landen, groei landen en ontwikkelingslanden zich tot concrete inspanningen engageren.

Het voorstel van resolutie dringt ook aan op een faire verdeling van lasten en lusten. Zowel tussen de Europese lidstaten als binnen België moeten de doelstellingen verdeeld worden op basis van potentieel en kostenefficiëntie, en dus niet alleen op basis van financiële draagkracht.

Na het vastleggen van de doelstellingen, moet het Vlaamse engagement in het Vlaams Klimaatbeleidsplan omgezet worden in concrete maatregelen die verdeeld worden over de betrokken maatschappelijke spelers en sectoren, uiteraard rekening houdend met de al geleverde inspanningen.

De klimaatmaatregelen en -investeringen moeten bij voorkeur in eigen land gebeuren, onder andere met het oog op de vergroening van de economie en de bijbehorende jobs die daardoor gecreëerd kunnen worden.

De opbrengsten uit de verkoop van emissierechten dienen volgens het voorstel van resolutie in de eerste plaats aangewend te worden voor de realisatie van het Vlaams Klimaatbeleidsplan. Maar die middelen kunnen ook gebruikt worden om ontwikkelingslanden beter te ondersteunen in hun strijd tegen klimaatopwarming.

Het voorstel van resolutie roept ook op om de Vlaamse engagementen, onder andere voor de zogenaamde ‘fast start financing’, te honoreren.

2. Bespreking

Mevrouw *Gweny De Vroe* is tevreden dat een breed gedragen voorstel van resolutie tot stand is gebracht.

Volgens mevrouw *Marleen Van den Eynde* is het eenvoudig om een voorstel van resolutie te schrijven met goede doelstellingen. Een voorstel van resolutie moet echter ook realistisch zijn, wat volgens haar niet het geval is met het voorliggende voorstel.

Het lid staft het onrealistische karakter van het voorstel door te verwijzen naar de vraag aan de Vlaamse Regering “om samen met de Federale Regering en de andere gewestregeringen een Europese reductiedoelstelling van broeikasgassen van 30 percent tegen 2020 ten opzichte van 1990 te ondersteunen.”. Bij dergelijke ‘samenwerking’ is het volgens het lid al op voorhand duidelijk dat Vlaanderen de zwaarste lasten zal moeten dragen. Ook in het verleden gebeurde telkens een verkeerde verdeling van de lasten.

Mevrouw Van den Eynde gelooft ook niet dat er een Europees mechanisme tot stand zal komen dat ervoor zorgt dat de concurrentiepositie tussen de verschillende landen niet wordt aangetast. Het lid vraagt zich af waarom Vlaanderen het voortouw moet nemen en benadrukt dat doelstellingen ook haalbaar moeten zijn. Als Europa tegen 2020 de reductiedoelstelling van 20 percent heeft kunnen realiseren, zijn bijkomende maatregelen mogelijk. Maar in het voorstel van resolutie staat volgens het lid een aantal volstrekt onhaalbare aanbevelingen, waardoor de waarde ervan wordt ondergraven. Doelstellingen opleggen die niet realiseerbaar zijn zonder negatieve gevolgen voor de bedrijven, is niet de juiste manier van werken, besluit mevrouw Van den Eynde.

De heer *Bart Martens* merkt op dat de reductiedoelstelling in het kader van het Kyoto-protocol destijds ook als onrealistisch werd bestempeld. Europa heeft zich geëngageerd om tussen 2008 en 2012 de uitstoot met 8 percent te reduceren. België heeft in de lastenverdeling tussen de lidstaten toen een reductie met 7,5 percent aanvaard en die doelstelling werd ook gehaald, zelfs met een minimale inzet van flexibele mechanismen.

Het lid beaamt dat de interne Belgische verdeling van die reductiedoelstelling zeer lang op zich heeft laten wachten, zelfs zes jaar, maar Vlaanderen werd uiteindelijk niet slecht bedeed in die interne lastenverdeling.

De destijds als onrealistisch bestempelde doelstelling werd toch gerealiseerd en dat kan ook met de nieuwe doelstelling gebeuren, op voorwaarde dat de lastenverdeling op een faire manier gebeurt. De aangescherpte reductiedoelstelling kan volgens de heer Martens zelfs positieve mogelijkheden bieden voor onze industrie en onze samenleving.

De heer *Ivan Sabbe* is tevreden dat een gezamenlijk voorstel van resolutie tot stand is gekomen. Cruciaal element van de resolutie is volgens de heer Sabbe inderdaad de vraag aan de Vlaamse Regering om samen met de Federale Regering en de andere gewestregeringen een Europese reductiedoelstelling van broeikasgassen van 30 percent tegen 2020 ten opzichte van de uitstoot in 1990 te ondersteunen. Dat wijst er volgens het lid op dat het niet de bedoeling is dat Vlaanderen alleen initiatieven neemt in die richting, want dat zou een economische handicap betekenen. Als Europa de reductiedoelstelling op 30 percent brengt, is dat een goede zaak voor het leefmilieu.

De spreker deelt de mening dat er nog heel wat initiatieven nodig zijn om de reductiedoelstelling van 20 percent te halen tegen 2020. Maar een aangescherpte doelstelling zal nieuwe ideeën opleveren, en die zullen het vergemakkelijken om de 20 percentdoelstelling te halen.

De heer Sabbe doet een oproep voor een consequente Europese houding en wil dat binnen de Europese Unie wordt nagedacht over de invoer van producten uit landen die niet

dezelfde doelstellingen hanteren. In een volgende fase moet ernaar gestreefd worden dat niet-EU-landen waarmee handelsrelaties worden onderhouden ook inspanningen doen om een aangescherpte reductiedoelstelling te realiseren.

De heer Sabbe steunt een initiatief op Europees niveau, niet op Vlaams niveau. Gezien de gigantische regeldruk waaronder de ondernemingen nu al gebukt gaan, vooral op het vlak van milieu, kan Vlaanderen het zich niet permitteren om eenzijdig de doelstellingen en de regeldruk nog op te drijven.

Na de goedkeuring van het voorstel van resolutie is het volgens de spreker aan de minister om de andere lidstaten te motiveren om een gezamenlijk initiatief te nemen. Het lid wijst er nog op dat ook China, dat vandaag een heel groot milieuprobleem heeft, gigantische inspanningen levert om het tij te keren, ook al blijft het land aan de kant staan bij internationale engagementen.

De heer *Hermes Sanctorum* betreurt dat mevrouw Van den Eynde de discussie vooral in een communautair daglicht plaatst, en wijst erop dat het Belgische standpunt op de Europese Ministerraad Leefmilieu een reductiedoelstelling van 30 percent ondersteunde. Blijkbaar zijn alle Belgische entiteiten samen toch in staat om voor een aangescherpte reductiedoelstelling te pleiten.

Het lid stelt dat uit de toelichting van de heer Vergote van het Directoraat-generaal Klimaatactie van de Europese Commissie, tijdens de gedachtewisseling van 6 maart 2012, duidelijk bleek dat de reductiedoelstelling van 30 percent wel realistisch is (*Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1532/1). Ook heel wat andere studies wijzen niet enkel op de gezondheidsbaten en de voordelen op het vlak van onafhankelijkheid van fossiele brandstoffen van buiten Europa, maar ook op een additionele economische groei. Meer klimaatambitie kan leiden tot een betere economie, en ook heel wat Europese multinationals ondersteunen volgens de heer Sanctorum dat pleidooi.

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* wijst erop dat niet enkel het communautaire element de houding van haar fractie bepaalt. Zij herhaalt dat de aanbevelingen in het voorstel van resolutie volgens haar niet realistisch en niet haalbaar zijn.

Iedereen moet zich volgens het lid bewust zijn van de crisis. Vele bedrijven hebben het moeilijk om het hoofd boven water te houden. Bijkomende initiatieven vragen van de bedrijven is in die context niet haalbaar. Dat betekent volgens mevrouw Van den Eynde niet dat haar fractie geen inspanningen voor het leefmilieu en het klimaat wil doen, maar die moeten kaderen in een positief milieubeleid en niet in een beleid dat zware gevolgen heeft voor de bedrijven en de burgers.

Het door de heer Sabbe gelanceerde idee dat Europa maatregelen zou kunnen nemen tegen producten van derde landen die de reductiedoelstelling van 30 percent niet steunen, acht mevrouw Van den Eynde helemaal onrealistisch.

Volgens de heer *Robrecht Bothuyne* is het voorstel van resolutie geen utopie. Het zou inderdaad onrealistisch zijn om in Vlaanderen eenzijdig een verhoogde reductiedoelstelling op te leggen en te veronderstellen dat het concurrentiepositie van de Vlaamse bedrijven niet zou schaden, maar het is volgens het lid evenmin een optie om aan de kant te blijven staan en de klimaatproblematiek op zijn beloop te laten. Het voorstel van resolutie verenigt een scherpe klimaatambitie op Europees niveau met een aantal belangrijke randvoorwaarden om de concurrentiepositie te vrijwaren.

Mevrouw *Tine Eerlingen* stipt aan dat het heel belangrijk is dat de verdeling binnen België tussen de gewesten op basis van potentieel en kostenefficiëntie gebeurt.

Minister *Joke Schauvliege* steunt het voorstel van resolutie en acht het positief dat zowel meerderheid als oppositie het voorstel samen indienen. Het verwoordt een scherpe, maar realistische klimaatambitie. Het voorstel van resolutie vraagt om op Europees niveau te pleiten om onvoorwaardelijk de overstap te maken naar een reductiedoelstelling van 30 percent en de lasten eerlijk te verdelen tussen de lidstaten. Het spreekt volgens de minister voor zich dat ook binnen België een eerlijke verdeling tot stand moet komen. Zoals in het voorstel van resolutie staat, hoeft een aangescherpte reductiedoelstelling niet te leiden tot het inboeten aan concurrentiekracht, maar kan het een hefboom zijn voor nieuwe ontwikkelingen.

De heer *Bart Martens* laat opmerken dat niets doen Vlaanderen nog veel meer zou kosten. De spreker verwijst naar het rapport van de voormalige hoofdeconoom van de Wereldbank Nicholas Stern, die in opdracht van de Britse regering in 2006 heeft uitgerekend wat de klimaatopwarming zou kosten als niet wordt ingegrepen (Stern Review: Economics of Climate Change). De kost werd geraamd tussen 5 en 20 percent van het wereldwijde bruto nationaal product (bnp), terwijl de maatregelen die noodzakelijk zijn om de klimaatopwarming binnen beheersbare perken te houden 1 percent van het wereldwijde bnp kosten. Het is volgens de heer Martens een morele en ethische plicht om de klimaatopwarming binnen beheersbare perken te houden. Hij hoopt dat het voorstel van resolutie, dat over de grenzen van meerderheid en oppositie door zes fracties wordt gesteund, daartoe een bijdrage kan leveren.

3. Stemming

Het voorstel van resolutie wordt goedgekeurd met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Bart MARTENS,
voorzitter

Valerie TAELEMAN,
verslaggever